

pi alan hastaların %50'si ikinci trimester, %50'si ise üçüncü trimester ikiz eşi ölümü alan grupta saptanmıştır ve istatistiksel olarak anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p>0.05$). Monokoryonik grupta 6 hastada ikizden ikize transfuzyon sendromu (TTTS) görülmüştür. 2 tanesine laser koagülasyon tedavisi uygulanmıştır. TTTS gelişen olguların 4 tanesinde preeklampsi, 2 tanesinde ise erken membran ruptürü saptanmıştır. Bu olguların ortalama doğum haftası 31 haftadır ve hepsinde yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı olmuştur. Bir olguda postpartum ex olmuştur. Çalışmamızdaki hiçbir olguda tüketim koagülopatisi izlenmemiştir.

Sonuç: İkiz eşi ölümü yaşayan ikiz eşi için morbidite ve mortalite açısından ciddi risk oluşturmaktadır. Yaşayan ikiz eşinin prognozunda koryonisite ve ikiz eşi ölümünün olduğu gebelik haftası etkilidir. Çalışmamızda, ortalama doğum haftasını 34 hafta olarak saptadık. İkiz eşi ölümü olan monokoryonik ikiz gebeliklerde 37. ve 34. haftadan önce doğum yapma sıklığını dikoryoniklerden daha yüksek bulduk. Ayrıca, ikiz eşi ölümü olan monokoryonik ikiz gebeliklerdeki dekolman plasenta, yenidoğan yoğun bakım ihtiyacı ve RDS gelişme sıklıklarının ikiz eşi ölümü olan dikoryonik gebeliklerden daha yüksek olduğunu saptadık. İkiz eşi ölümü olan ikiz gebeliklerin koryonisite ayrımı yapılmadan erken doğum açısından takiplerini önermekteyiz. İkiz eşi ölümü olan monokoryonik gebeliklerin, 34 hafta öncesi erken doğum, dekolman plasenta, yenidoğanın yoğun bakım ihtiyacı, RDS ve diğer perinatal sonuçlar açısından yakın takibi önerilir. İkiz eşi ölümü olan ikiz gebeliklerin takibi ve doğumlarının 3. Basamak sağlık merkezlerinde planlanmasını önermekteyiz. Literatürde, konu ile ilgili yapılan çalışma ve derlemelerde; daha çok perinatal mortalite, yenidoğan yoğun bakım ünitesine başvuru, özellikle monokoryonik ikiz gebeliklerde nörolojik hasarın değerlendirildiğini görülmektedir. Ayrıca, literatürde ikiz eşi ölümü sonrası yaşayan ikiz eşlerinin gebelik ve perinatal sonuçlarının koryonisite ve ikiz eşi ölüm zamanına göre subgruplara ayrılarak değerlendirildiği bir çalışma bulunmamıştır. Çalışmamızın bu açılardan kendine özgü ve katkı sağlayıcı olduğu kanısındayız.

PB-046

Bebek doğum kilosu ile gebelik sırasındaki maternal kan glukoz düzeyleri arasındaki ilişkinin ve bebek doğum kilosu 4000 gramın üzerinde olan doğumların yenidoğan sonuçlarının değerlendirilmesi

Vakkas Korkmaz, Zehra Kurdoğlu, Yetkin Karasu, Elif Ozan Şahin, Mustafa Burak Akselim, Yusuf Ergün
Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara

Amaç: Her trimesterdeki maternal kan glukoz düzeyleri ile bebek doğum kilosu arasındaki ilişkinin değerlendirilmesi, bebek

doğum kilosu 4000 gramın üzerinde olanlar ile 4000 gramın altında olanların gebelik ve neonatal sonuçlarının karşılaştırılması.

Yöntem: Çalışmaya; 2010–2015 yılları arasında Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesinde doğum yapmış, 192 tanesi bebek doğum ağırlığı 4000 gramın üzerinde ve 31 tanesi 4000 gramın altında olmak üzere toplam 223 gebe dahil edildi. Dahil edilen tüm hastalar yaş, gravida, parite, doğum şekli, ek hastalık varlığı, birinci trimester açlık kan şekeri, ikinci trimester 50 gram ve 100 gram glukoz yüklemesi sonuçları, üçüncü trimester açlık kan şekeri düzeyleri, doğumdaki bebek kilosu, birinci dakika apgar, beşinci dakika apgar skoru ve kord kanı pH düzeyi açısından değerlendirildi. Elde edilen veriler makrozomiye öngörmesi açısından incelendi. $p<0.05$ istatistiksel olarak anlamlı kabul edildi.

Bulgular: Çalışmaya dahil edilen 4000 gramın üzerindeki 192 gebenin 14 tanesinde ikinci trimesterde yapılan 50 ve 100 gram glukoz yükleme testleri ile gestasyonel diabetes saptandı. Bebek doğum kilosu 4000 gramın üzerinde olanlar ile altında olanlar karşılaştırıldığında OGTT 1. saat, 2. saat kan şekeri düzeyleri ile beşinci dakika apgar skoru 4000 gramın üzerinde doğum yapmış gebelerde daha yüksek saptandı ($p<0.005$). Gestasyonel diabetes gelişen ve bebek doğum kilosu 4000 gramın üzerinde olan hastalarda birinci ve üçüncü trimester açlık kan şekeri düzeyleri gestasyonel diabetes gelişmeyen hastalara göre anlamlı olarak daha yüksek olup birinci dakika apgar skoru anlamlı olarak daha düşüktü ($p<0.05$).

Sonuç: Gestasyonel diabetes, 4000 gram üzerinde doğum kilosu ve getireceği neonatal komplikasyonlar ilk vizit (1. trimester) açlık kan glukoz düzeyi ile ilişkilidir. Bu ilişkinin araştırılması için daha geniş çaplı çalışmalara ihtiyaç vardır.

PB-047

Should we change our mind in biochemical parameters in the second trimester aneuploidy screening test in the patients with polycystic ovary syndrome?

Vakkas Korkmaz, Zehra Kurdoğlu, Yusuf Ergün

Ankara Eğitim ve Araştırma Hastanesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, Ankara

Objective: Polycystic ovary syndrome (PCOS) is a common reproductive and metabolic disorder. Patients with PCOS present with clinical signs of hyperandrogenemia (ie, hirsutism and acne), menstrual irregularities and infertility.

Methods: Changes in some enzymatic activities such as 17 α -hydroxylase, 17,20-lyase in the ovary and adrenal were showed in PCOS. Malique et al. Also showed that there are differences in activities of some enzymes essential for placental steroid synthesis in patients with PCOS. They detected lower androstenedione and higher estriol concentrations in female